

Quæ quidem omnia, cum aliis huc spectantibus, scita necessaria sunt illi, qui officinis aluminis vel salis præficiuntur. Immo, & horum ductu certiores modos muriam examinandi eligi yellem, quam hi, quibus hodie utuntur; nam conjecturæ ex colore & sapore muriæ desumptæ, vel instillatio ejus ferro, minime sufficiunt; sed potius succinæ lapides præparati, & variæ gravitatis specificæ adhibentur, de quorum qualitate & usu, suo loco dicam.

VII.

Jackashapuck, planta,

per C. LINNÆUM dilucidata.

ANtus est, & quod excurrit, ex quo tempore Jackashapuck, planta, ab America Septemtrionali in Angliam adportatur. Statim illa Anglorum palato arrisit, eamque herbæ Nicotianæ admiscebant; sic enim fumum hujus, quem fugunt, corrigi, & delicatiorem reddi ducent.

Meam, tamquam Botanici curiositatem magno opere excitabat vox adeo barbara, & Botanicis prorsus ignota. Amicorum aliquem impuli, ut folia quædam ad me transmitteret; quorum copiam denique a Viro Collinson, Londonensi, accepi; adscripta erant, Anglo idiomate, sequentia:

Herba Jackashapuck, quam Nicotianæ admiscent; lecta in Churchillrivier sub latid. 59° in Fretto Hudsonii, Americæ Septemtrionalis.

Nicotianæ admixta Jackashapuck, herba, haud adeo ingratum saporem atque odorem excitat, & quum fortissime adstringendi virtute gaudeat, ex diutiore fumi ejus sufficien-
te, vasa salivaria & musculos annulares parum corroborari, & nimium salivæ profluvium retineri posse, videntur. Quid autem caussæ subsit, quod usum ejus instituerint, id

ex

ex me quærere noli, nec enim usum ratio sufficiens, ceu res mechanicæ, explicari possunt. Quæcumque in itinere obveniunt, ea plerumque peregrinantes describunt, & descripti rarioris quidpiam secum deportant, hujus pars dono datur his, qui nobilioris sunt conditionis ac status, qui rerum rariorum possessu, reliquos superare student. Qui inferioris sunt conditionis, illi nobiliores quomodo cumque imitantur, & usus rei cuiusdam diutior in consuetudinem abit, quam immutare frustra quæreres. Coffeæ potus, & Nicotianæ fumus, ingratissimum saporem atque odorem excitant; utriusque usum curiositas instituit, consuetudo retinuit. (*)

Folia ad me transmissa vix conspiceram, & mihi, tamquam Svecico, nova videri non poterant, sunt enim apud nos frequentissima. Nec Anglorum palato arrisissent, censeo, si eorum sub cœlo nascerentur, vel cognitu faciliora fuissent. Domestica enim & nostratia ut plurimum spernimus, aliena autem magni aestimamus, querimus.

Jackashapuck dicitur apud Botanicos:

Arbutus caulis procumbentibus, foliis integerrimis. Flor. Lapp. 162. l. 6. f. 3. Hort. Cliff. 163. Raji Lugdh. 440. Hall. helv. 415.

Uva ursi. Clus. hisp. 79. hist. 1. p. 63. Tabern. hist. 1080. Lob. i. c. 365. Park. theath. 1458. Scheuch. alp. 520. Tournef. instit. 592.

Uva ursi foliis ilicis. Vagn. helv. 289.

Vitis

(*) Haud mediocre gaudium mihi est, quod ista genti nostre exprobrentur ab extero. Timeo enim, quod doméstico patrioque oī aures denegassent; & hi, qui tantum Coffeæ ingurgitant, tantum fumi fugunt, hi inquam, haud tam acerbo odio feruntur in genus omne litterarum, ut nesciant, itineraria Orientalia sœculi proxime effluxi, narrasse: Turcos potu quodam nigro, amaro, inainceno & *Kahvve* dicto, delectari; & Indarum sacerdotes ex fumo Nicotianæ ebrios, vaticinia sua proferre. Cæterum folia Jackashapuck fumisugis nostris haud multum arrisura fore censeo, quum indigena eadem esse intelligent. Verum enim vero, fumisugum litterariæ gentis proprium est; hos autem, hodie quidem, non dedecet, scientias Physicas, & in primis plausta illa nominum Botanicorum, adeo ignorare, ut vox: arbuti, tam barbara ipsi ac ignota videatur, quam illa: Jackashapuck.

Vitis idaea foliis carnosis & veluti punctatis s. *Idea* radix
Dioscoridi. Bauh. pin. 470. Rai. hist. 1489. Europ. 263.

Vitis idaea foliis oblongis acuminatis, baccis rubris insipidis. Bauh. pin. 476. Rudb. it. 9.

Vitis idaea rubra bavarica. Cam. hort. 182. baccis insipidis sine succo. Raj. hist. 1489.

Vitis idaea repens fructu rubro farinaceo. Lind. Viksb. 40.

Vaccinia rubra farinacea minora. Frank. spec. 38.

Vaccinia rubra farinacea majora rotundiora. Frank. spec. 38.

Myrtillus ruber minor humiserpens, fructu farinaceo, s.
Vaccinia farinacea minora, foliis angustioribus. Brom. goth. 71.

Myrtillus ruber major, fructu farinaceo. Rudb. col. 29.
hort. 77. Brom. goth. 71.

Myrtillus major & *minor*. Till. ab. 47.

Adeo frequens apud nos est iste arbutus, ut ne quidem
descriptione egeat. Solum amat calculosum, colliculosque
arenosos, & in Gothia copiosior, in Sconia autem infre-
quentior esse solet.

Extra Sveciam, non nisi in duobus montibus Helvetiæ,
unoque Hispaniæ loco, præterea nullibi, saltem rarissime,
obvenit; hinc, si usum ejus universalem consuetudo insti-
tuere vellet, patria maximam ejus copiam subministraret.

Notandum est, eadem sub elevatione poli in America,
qua in Svecia, nasci arbutum. Immo observationibus no-
vissimis Medicorum Monspeliensium, in fronde hujus opti-
mum medium pro calculo inventum est. Scilicet ejusdem
35 cum juscule gallinæ, quovis mane per 10. ad 14. dies
hauriendam præscribunt, eoque vel calculum ipsum in gla-
ream dissolvi, hanc expelli, & ægrotanti integrum sanita-
tem redire, adserunt.

BHL

Biodiversity Heritage Library

Linne

, Carl von. 1762. "Jackashapuck, planta, per C. Linnaeum dilucidata." *Analecta transalpina* 1, 266–268.

View This Item Online: <https://www.biodiversitylibrary.org/item/238177>

Permalink: <https://www.biodiversitylibrary.org/partpdf/263300>

Holding Institution

Smithsonian Libraries and Archives

Sponsored by

Biodiversity Heritage Library

Copyright & Reuse

Copyright Status: Not in copyright. The BHL knows of no copyright restrictions on this item.

This document was created from content at the **Biodiversity Heritage Library**, the world's largest open access digital library for biodiversity literature and archives. Visit BHL at <https://www.biodiversitylibrary.org>.